

ממתק לשבת

פרשת השבוע: שלח לך תשע"ט

חומש: במדבר

צריך להיות לפעמים 'ראש קטן'...

תמיד חונכנו לא להיות 'ראש קטן', להגדיל ראש, בבית, בלימודים, בעבודה ובכל מקום. ההבדל בין 'ראש קטן' ל'ראש גדול' אינו רק בתוצאות מעשיהם שהאחד עושה רק מה שאומרים לו והשני מוסיף ומרחיב, אלא יש כאן הבדל עקרוני, 'הראש הגדול' מחובר מהותית לעשייה ולמשימה שהוטלה עליו, הוא רוצה להשיג הישגים לא שגרתיים הנובעים מראייה כוללת את המשימה ולא עושה רק כדי לצאת ידי חובה, או כפי שהמליצו לנו חז"ל לעשות מעשינו חיבור אמתי ושמחה ולא מתוך הרגל ושחיקה.

בפרשתנו נקרא את הסיפור הנורא של הוצאת הדיבה על ארץ ישראל ע"י עשרת המרגלים בדור המדבר, מעשה זה עיכב את הכניסה לארץ בארבעים שנה. מיד לאחר שנגזרה הגזרה, העם החל לבכות והחליט ליזום כניסה עצמאית מיידית לארץ ישראל, שתהווה מעין כפרה על חטא המרגלים, אך משה רבנו לא אהב זאת וניסה למנוע זאת מהם, מדוע? אומרת לנו התורה: 'אל תעלו כי אין ה' בקרבכם ולא תנגפני לפני אִיְבֵיכֶם'. הכניסה לארץ אמורה להיות מתוך שליחות ואחריות, אין כאן עלייה פרטית אלא מהלך היסטורי בעל שורשים עמוקים, כאן צריך להיות 'ראש קטן' ולהיות ממושמעים לפקודות ולרוח המפקד. גם חייל הכי קרבי לא יכול ליזום קרב ללא פקודת מפקד... תמיד נצרנו בקרבנו את הקשר המיוחד לארץ ישראל שמקורו בתנ"ך ובהבטחה האלוקית. לכן אין מקום לכרסם קשר זה. אנשי דור המדבר ניסו לדלג על שלב זה, לעלות לארץ ללא הקשר העמוק לעברנו ולגודל הבנת הקשר בין ישראל לארצו, לכן פעולה זו לא היתה רצויה. לסיכום: מצוין להיות 'ראש גדול' אך לא יותר מדי...

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית
בני שמעון

